

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 24Csp/89/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119206805
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ďuricová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3119206805.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzska republika, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, v konaní zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovanému S. I., nar. X.X.XXXX, bytom K. XXXX/XX, O. nad I., o zaplatenie 1 466,99 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 1.466,99 Eur, v časti súdneho poplatku vo výške 87,50 Eur a v časti trov právneho zastúpenia vo výške 194,81 Eur **z a s t a v u j e .**

II. Vo zvyšku žalobu **z a m i e t a .**

III. Žiadna zo strán **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 13.8.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 1 466,99 eur spolu s úrokom vo výške 23,76 % ročne zo sumy 1 223,91 Eur od 17.08.2016 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 418,99 Eur od 17.08.2016 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že s účinnosťou k 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s., IČO: 35 787 783, so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, akciovou spoločnosťou, zapísanou v obchodnom registri Paríž pod číslom 542 097 902, so sídlom na adrese Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž. Žalobca sa tak stal univerzálnym právnym nástupcom spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. Dňa 19.05.2014 uzavrela spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty. Obsahom zmluvy bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5 000,- eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou mesačných splátok. Žalovaný vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1 308,77 Eur tak, že sumu 1 275,08 Eur čerpal žalovaný výberom v hotovosti a platbami u obchodníkov a suma 33,69 Eur predstavuje poplatky účtované žalobcom. Žalovaný svoj záväzok riadne a včas neplnil a z dlžnej sumy uhradil iba 230 Eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného vyhlásil žalobca dňa 16.08.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatným v celom rozsahu. Žalovaný má voči žalobcovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 1 466,99 Eur, pričom táto suma je istina. Okrem toho je žalovaná povinná zaplatiť aj úroky z dlžnej istiny 23,76 % ročne a úroky z omeškania. Na preukázanie svojho nároku žalobca označil a predložil listinné dôkazy, a to výpis z

obchodného registra, Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, prehľad čerpania a splátok, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s potvrdením o doručení a potvrdenie odfinancovania peňažných prostriedkov zo dňa 26.6.2019.

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

3. Súd v danom spore nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili a súhlasili s rozhodnutím v ich neprítomnosti. Na pojednávanie sa dostavil žalovaný. Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov predložených žalobcom a výsluchom žalovaného.

4. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že okrem tej jednorázovej čiastky uhradenej v októbri 2019 uhradil 230 Eur. Kedy uhradil poslednú splátku, si už nepamätá. Zostávajúce príslušenstvo pohľadávky uhrádzať nechce.

5. Z listinných dôkazov súd zistil nasledovný skutkový stav veci. Dňa 19.05.2014 uzatvoril právny predchodca žalobcu (ďalej aj len „veriteľ“) a žalovaný Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému úverový rámec 5 000 Eur, pričom aktuálna výška úverového rámca bola 600 Eur. Z prehľadu splácania súd zistil, že v júli 2015 žalovaný vyčerpал celkovo 1 200 Eur a v októbri 2015 vyčerpал 75,08 Eur. Následne už nečerpал žiadnu čiastku. Žalovaný sa zaviazal splácať úver mesačnými splátkami. Splatnosť 1. mesačnej splátky bol 10 deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru. Splatnosť mesačnej splátky bola dohodnutá na 10 deň v mesiaci. Žalovaný uhradil v septembri 2015 sumu 96 Eur, ktorou uhradil predpísané splátky za august a september 2015, následne dňa 23.10.2015 sumu 48 Eur, ktorou uhradil predpísanú splátku v októbri 2015 a dňa 23.12.2015 sumu 86 Eur, ktorou uhradil splátku predpísanú v novembri 2015 a čiastočne aj splátku predpísanú za december 2015 vo výške 86 Eur, z ktorej uhradil výšku 38 Eur. Následne už úver nesplácal a teda bol v omeškaní so splátkou splatnou v decembri 2015 vo výške 22 Eur (v decembri 2015 uhradil 86 Eur z toho splátka v novembri 2015 predstavovala výšku 48 a splátka za december 2015 bola predpísaná vo výške 60 Eur). Dňa 25.08.2016 žalobca vyhotovil list označený ako „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX, v ktorom sa uvádza, že veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a ku dňu 16.8.2016 sa stal záväzok žalovaného splatný v celom rozsahu. Ďalej okrem iného uviedol, že ak nebude dlžná čiastka uhradená do 14 dní od doručenia tohto oznámenie, pristúpi veriteľ k vymáhaniu pohľadávky súdnou cestou. Žalovanému bol list doručený dňa 7.9.2016.

6. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

7. Podľa § 2 písm. a), písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

9. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

10. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

11. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

12. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

13. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

14. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

16. Na základe vykonaného dokazovania a aplikáciou vyššie uvedených právnych noriem dospel súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Závazkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným na základe uvedenej zmluvy, je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, teda občianskoprávnym, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občiansky zákonník. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý revolvingový úver a vzhľadom na výšku a účel úveru ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V tomto smere súd konštatuje že z prehľadu splácania revolvingového úveru predloženého žalobcom mal súd za dostatočne preukázanú výšku tak poskytnutého revolvingového úveru ako aj výšku celkových splátok vykonaných žalovaným.

17. Žalovaný úver riadne nesplácal, a preto žalobca listom zo dňa 25.8.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 16.8.2016. Súd sa v prvom rade zaoberal vznesenou námietkou premlčania, pretože premlčané právo nemožno priznať. Účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva na súde a zároveň zabrániť stavu právnej neistoty na strane povinných osôb, ktoré by v prípade neexistencie inštitútu premlčania boli nútené splniť si svoje povinnosti aj po časovo neprimeranej dobe. Vzhľadom k tomu, že žalobca sa peňažného plnenia domáha na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je upravená ako zmluvný typ v zákone o spotrebiteľských úveroch, a to proti žalovanému, ktorý pri dojednávaní zmluvy vystupoval v pozícii spotrebiteľa, premlčanie bolo posúdené podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, upravujúcich premlčanie práva. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Jednotlivé splátky zročné do zosplatenia úveru sa premlčujú vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá plynie osobitne odo dňa splatnosti každej zo splátok. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný si nesplnil svoju povinnosť uhradiť riadne a včas splátky úveru, keďže od decembra 2015 neuhradil žiadnu splátku. V dôsledku riadneho (celého) neuhradenia splátky splatnej dňa 10.12.2015 vzniklo veriteľovi voči žalovanému právo žiadať splatenie celého úveru v zmysle časti 4 bodu 4.1 zmluvy. Žalobca toto právo využil, úver zosplatnil ku dňu 16.8.2016. Premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie celého zostatku predčasne zosplateného úveru začala podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej uplatnil žalobca toto právo, t.j. od 11.12.2015, premlčacia doba plynula neprerušene a uplynula dňa 11.12.2018. Žalobu na súd však žalobca podal až dňa 13.8.2019, teda po márnom uplynutí trojročnej premlčacej doby. K rovnakému záveru dospel aj Krajský súd v Trenčíne napr. v rozsudku sp. zn. 5Co/739/2015 zo dňa 13.4.2016, v rozsudku sp.zn. 19Co/42/2017 zo dňa 18.1.2018 ako aj v rozsudku sp. zn. 27Co/71/2019 zo dňa 26.6.2019. Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch uzavrel, že premlčacia doba práva na zaplatenie zosplateného dlhu v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka sa začína skôr, ako dôjde k zosplateniu dlhu, keďže začína plynúť už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený. Žalobca v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka nemôže premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy vymáhať, čo znamená, že si ho nemôže uplatňovať

ani žalobou, pričom na nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy musí súd prihliadať ex offio a nielen na námietku premlčania vznesenú dlžníkom, keď zákon jednoznačne hovorí, že premlčané právo nemožno vymáhať bez ďalšieho (napr. bez toho, aby bolo premlčanie namietané). Taktiež vzhľadom k premlčaniu pohľadávky (istiny) došlo aj k premlčaniu jej príslušenstva (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Úroky z omeškania predstavujú príslušenstvo pohľadávky. „Závazkový právny vzťah, ktorého predmetom je peňažné plnenie, môže byť hlavný alebo vedľajší (akcesorický). O hlavný záväzkový vzťah ide vtedy, ak jeho kauza smeruje priamo k zaplateniu, resp. k získaniu určitej peňažnej čiastky. Vedľajším (akcesorickým) peňažným záväzkovým vzťahom je mimo iného záväzok (povinnosť) dlžníka zo zmluvy alebo zo zákona zaplatiť veriteľovi úrok ako určitú pomernú časť (spravidla určenú percentuálnou sadzbou) hlavného peňažného záväzku. Úrokový právny vzťah môže vzniknúť iba vtedy, ak bol medzi účastníkmi (platne) založený hlavný peňažný záväzkový právny vzťah. Povinnosť dlžníka zaplatiť úroky z omeškania je jedným z právnych následkov omeškania dlžníka so splnením peňažného dlhu (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a spočíva v tom, že dlžník musí poskytnúť veriteľovi okrem vlastného plnenia (istiny) tiež stanovené percento z tej časti peňažného dlhu (záväzku), s ktorým je v omeškani. V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi účastníkmi nový (ďalší) záväzkový právny vzťah. Ak teda vznikne dlžníkovi povinnosť zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania, dochádza k zmene v obsahu práv a povinností dlžníka, inak povedané, k zmene v obsahu záväzkového právneho vzťahu spočívajúcej v tom, že vedľa povinnosti splniť hlavný záväzok je dlžník povinný splniť tiež záväzok vedľajší (akcesorický). S názorom, podľa ktorého úroky za každý deň omeškania sú samostatným právom, ktoré sa premlčuje samostatne, teda právo na zaplatenie úrokov z omeškania vzniká po celú dobu omeškania a premlčuje sa za každý deň samostatne, nemožno súhlasiť. Podľa tohto názoru za každý ďalší deň omeškania vzniká [z dôvodu porušenia povinnosti splniť dlh (záväzok)] veriteľovi nové (ďalšie) právo na úrok z omeškania, čím sa vo svojich dôsledkoch (v rozpore so zákonom) popiera, že by povinnosť platiť úrok z omeškania ako právny následok omeškania dlžníka so splatením dlhu (záväzku) bola príslušenstvom pohľadávky zodpovedajúcim tomuto dlhu a že by teda povinnosť platiť úroky z omeškania predstavovali vedľajší (akcesorický) záväzkový právny vzťah.“ K uvedeným záverom dospel Najvyšší súd SR v rozhodnutí zo dňa 29.6.2010 pod sp. zn. 1 Cdo 157/2009.

18. Súd žalobcovi taktiež nepriznal ani uplatnené úroky vo výške 23,76 % ročne od mimoriadneho zosplatnenia úveru do zaplatenia, pričom v tejto časti poukazuje napríklad na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 1. júla 2000 sp. zn. 4 Obo 143/1998, na uznesenie Ústavného súdu SR z 18. septembra 2012 sp. zn. IV. ÚS 476/2012 ako aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co 190/2014 v ktorom sa okrem iného konštatuje, že „úrok (ako odplata) predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľom. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmami vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na vyzvu nevrátil.“

19. V podaní doručenom súdu dňa 11.10.2019 zoberal žalobca žalobu v časti zaplatenia istiny vo výške 1 466,99 Eur, v časti súdneho poplatku 87,50 Eur a v časti trov právneho zastúpenia vo výške 194,81 Eur späť. Naďalej trval na úhrade úrokov vo výške 23,76 % od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti do zaplatenia ako aj na úhrade úroku z omeškania od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti do zaplatenia. Na základe uvedeného potom súd podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku konanie v uvedenej časti zastavil.

20. O nároku na náhradu trov rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

21. Pri rozhodnutí o náhrade trov konania postupoval súd podľa § 255 ods. 2 C.s.p., nakoľko žalobca i žalovaný mali každý vo veci čiastočný úspech, pričom vo vzťahu k žalovanej sume bol úspech žalobcu v časti uhradenia sumy istiny vo výške 1 466,99 Eur a úspech žalovaného v časti zamietnutia žaloby vo výške 909,85 Eur predstavujúcej úroky a vo výške 221,98 Eur predstavujúcej úroky z omeškania. V zmysle uvedeného potom súd rozhodol tak ako je uvedené v treťom výroku tohto rozhodnutia a žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.